

bi tudi zveza prazno delo, kajti Italija je preslaba in tudi zanesti se ni na-njo.

Bolgarija. Truplo pok. kneza Aleksandra so pripeljali v sredo v Sofijo in so ga slovesno položili v rakev. Tudi spomenik mu napravijo, če se zadosti denarja za-nj nabere.

Srbija. Minister dr. Dokič bode neki le okrevalec in je to sreča za kralja, kajti tako zvest in nesebičen minister bil bi mu težko najti, kakor ga ima v dr. Dokiču.

Turčija. Sultan Abdul-Hamid je poslal zastopnika k pogrebu grofa Hartenau v Sofijo.

Azija. V Kuhanu, v Teheranu je bil v nedeljo potres nenavadno močan; nad 2000 ljudi je ubitih, živine pa nad 50.000 glav mrtve.

Amerika. V južnih delih Amerike so boji še vedno, ali nobena stranka ne zmaga tako, da se ji mora druga podvreči. Teh bojov še torej ne bode kmalu konec. — V Novem Yorku je bila c. kr. avstrijska godba, polka »Deutschmeister«, nazaj gredoč iz Chicage. Ljudje so jako občudovali umetno godbo naših vojakov.

Za poduk in kratek čas.

Župnikove sanje.

(Pravljica, poslov. Fr. Goričan.)

Gospod župnik Primož bil je potrpežljiv in pobožen, kakor angelj, in svoje župljane je ljubil, kakor oče svoje otroke. Za-nj bila bi njegova župnija, kakor zemeljski raj, ako bi mu le njegovi farni otroci ob nedeljah in praznikih, posebno o velikonočnem času več tolažbe in veselja napravljali. Videlo se je pri njih, da se cerkvenega zraka skorej bolj bojijo, kakor hudi blagoslovljene vode. Ob nedeljah in praznikih bila je cerkev redno prazna. Nekoliko otrok in starih ženic, to bilo je navadno vse, kar je iz njegove župnije prišlo k božji službi.

In uboga zapuščena spovednica? Njo so že davno pajki v najem vzeli, da predejo v njej svoje umetne mreže. Le na velikonočne praznike trebalo je župniku iz tabernakeljna »ciborije« vzeti, da je nekoliko spovedancev obhajal.

Zalostni stan njegovih župljanov je gospoda župnika v srce bolel. V molitvi prosil je ljubega Boga, naj mu da dočakati, da bode zmogočno čredo mogel pripeljati v naročje sv. cerkve.

Molitev pobožnega župnika bila je uslišana, kakor izvemo iz sledečega:

Neko nedeljo stopi gospod župnik na pridiznico ter pravi: Ljubi moji farani, namenjen sem vam bil danes nujno novico naznaniti; pa vidim tako malo število kristjanov v cerkvi. Mojo novico naj bi pa cela župnija slišala. Hotel sem vam povedati o zakladu — jaz vem, kje je, kateri zamore vse ljudi moje župnije obogatiti in če so tudi najsiromašniši. Ali dnes ne bode o tem več povedal. Prihodnjo nedeljo hočemo ta zaklad vzdigniti in pravično med seboj razdeliti. To milost želim vam vsem. Amen.

K sreči bila je to nedeljo v cerkvi tudi stara ženica Neža, s suho brado in z dolgim neutrujenim jezikom. Hitro izvedela je od nje vsa župnija, kaj so župnik v cerkvi povedali. Že celi teden govorilo se je po župniji, da bodo morebiti oni več dobili, kateri so večkrat v cerkev hodili. Vsak pa je hotel svoj del od zaklada. Tudi občinski svet uvidel je potrebo se zbrati k seji, v kateri je slovesno sklenil, da se ima delitev vršiti po postavi in pravici; od občinskega svetnika do zadnjega

župljana, vsi naj prejmejo enako. Previdnost je vselej dobra.

Prihodnjo nedeljo še zvon ni zapel »h klicu« v cerkev, a že je bila natlačena župljanov.

Z resnim obrazom stopi gospod župnik na pridiznico. »Ljubi moji farani«, začne govoriti, »resnično vam povem, ubogi bodo postali bogati in bogati ubogi. Zaklad, o katerem sem vam pretečeno nedeljo povedal, nam je zagotovljen, in nikdo nam ga ne more vzeti. Hočemo ga pravično med seboj razdeliti, da vsak enako prejme. Poprej pa moram vam nekaj povedati, kar bode se vam gotovo čudno zdelo. Potrpežljivo me poslušajte!

Pred nekoliko dnevi sem imel po noči čudne sanje. Zdelo se mi je, čeravno grešnik, da sem stal pred nebeskimi vrati. Potrkam in sv. Peter mi odpre zlata vrata, katera so bila z najlepšimi zlahtnimi kamni okinčana.

»O Vi ste, moj ljubi gospod župnik Primož«, reče mi sv. Peter, »kaj Vas je pripeljalo k nam, in s čim Vam zamorem ustreči?«

»Ljubi sv. Peter«, mu odgovorim, »vi pišete v velike bukve in imate ključke od raja; ali bi mi hoteli povedati — oprostite, da sem tako predrzen in radoveden — koliko duš mojih župljanov imate tukaj v nebesih?«

»Zelo rad, gospod župnik. Vsedite se. Bodeva kmalu pogledala.«

Sv. Peter vzame velike bukve in jih odpre.

»Poglejva, od Vaše župnije pravite, čast, gospod?«

»Ja, od moje župnije«, rečem nekoliko s strahom. Sv. Peter prebira nekaj časa liste po bukvah.

»Tukaj je list od Vaše župnije«, reče potem. »Moj ljubi gospod župnik, težko mi je pri srcu, da Vam moram povedati, list je še čisto prazen. Ne ene duše še od Vaše župnije ni tukaj v nebesih.«

»Kaj?« zakličem prestrašen na to, »nobene duše iz moje župnije ni v nebesih? Ni mogoče! Poglejte vendar boljše, moj ljubi sv. Peter!«

»Nobene, Vam v pastirstvo izročenih duš še ni pri nas, pobožni mož. Ako meni ne verjamete, pogledjte sami.«

Jaz pogledam, pa res, list bil je prazen. Ko to vidim, začel sem se tresti na vseh udih in milo jokati. (Dalje prih.)

Smešnica. Tat odpre po dolgotrajnem napenjanju železno blagajnico, ki je bila posebno skrbno okovana. »Presneti goljuf!« zavpije dolgoprstnež, »še tožit te pojdem, ker poštene ljudi tako za nos vodiš!« Bila je namreč blagajnica do cela prazna.

Razne stvari.

(Izjava.) Slov. in hrv. poslanci, ki so izstopili iz »kluba konservativcev«, izdali so izjavo, v kateri govorijo o svojih namenih, ali mi ne moremo njih izjave prinesiti že v tej številki, ker nam primanjkuje za njo prostora.

(Slavnost.) Vransko je obhajalo dne 19. in 20. novembra svojo 25letnico t. j. odkar uživa pravico »dež. trgov«. V nedeljo večer je bila razsvetljava v trgu, v ponedeljek pa slovesna služba božja in zvečer svečanostni obed v Šentakovi gostilni. Gosp. nadučitelj Meglič je razlagal v tem zgodovino trga, župan g. Šventner pa je slavil po dolžjem govoru Nj. veličanstvo svitlega cesarja.